

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

A porta tancada...

La història. En una ciutat francesa de províncies, ara. Mado i Nina, veïnes del replà, porten anys d'amants sense que ningú, ni la família de la Mado, ho sàpiga, un bon dia decideixen marxar a Roma i refer la seva vida, però...

Les formes. Amb semblant material dramàtic s'hauria pogut orquestrar un sumptuós melodrama sobre l'amor lèsbic i les seves barres socials.

Sí. Però el debutant Filippo Meneghetti (Pisa, Itàlia, 40 anys) i la seva coguionista Malysone Bovorasmy prefereixen donar un tomb de rosca a la situació que viuen les seves heroïnes. Així, la dubitativa Mado queda tocada, obligant la resolutiva Nina a emprendre un reguitzell d'anades i vingudes d'un pis a l'altre per estar al costat d'ella i no aixecar sospites.

Per tant, del gairebé melodrama romàntic, aviat l'acció deriva al thriller social que, per moments, s'entreté amb tènues ecos de terror casolà, amb gat inclòs. Aleshores és quan *'Entre nosotras'* (Deux, dues) s'atansa més a aquell *'Huis clos'* sartrià, de portes closes i esguards fulminants. Per això, una de les imatges recurrents del film són les portes dels dos pisos, l'un enfront l'altre, amb els respectius es-

piells, que tan prompte ofeguen mirades com serveixen per espiar. En tot cas, la claustrofòbia resta més que servida. Aquest motiu visual concreta a la perfecció la por als altres, alhora que sintetitza la necessitat d'intimitat amenaçada. A partir d'aquesta posada en escena, l'espectador pot intuir (i sentir) el neguit que viuen tant l'atragada Nina com la sufocada Mado. Acabant de reblar el clau atmosfèric,

l'ombrívola fotografia d'Aurélien Marra i la incidental música de Michele Menini, serveixen en safata de plata el recital interpretatiu que es marquen Barbara Sukowa en la decidida Nina i Martine Chevalier en Mado tancada sobre si mateixa, només amb el recurs d'uns ulls inquietament expressius. En fi, que com avisa Jean-Paul Sartre, l'infern són els altres.

'Entre nosotras'

Director: Filippo Meneghetti.

Intèrprets:
Barbara Sukowa,
Martine Chevalier, Léa Drucker, Jérôme Varanfrain.

França-Bèlgica,
2019. 95'.

Screenbox
Lleida.

El fons. El problema no és sortir de l'armari, sinó quedar-s'hi.

La imatge. Nina entrant furtivament al pis de la Mado per dormir amb ella.

La frase. *"Ella siempre se sacrificó por su familia"*, que reconeix la filla. Sublims decisions, que passen factura.

La recomanació. Agraïda vetllada per als amants d'un cinema de fusió.